

lånsrenten, diskontoen er i øvrigt også hævet med 1 pct. siden begyndelsen af juni, fordi vi jo også dér følger ECB's vejledende rente, hvis man må kalde den det i formidlingsøjemed. Så der er jo ikke noget mærkeligt i det her.

Det, der er centralt, er, at Nationalbanken forsvare kronen og skaber sikkerhed på markedet ved at sende et signal; det koster p.t. ½ pct. mere end nødvendigt. Den kommer vi nok også af med på et tidspunkt, vil jeg skyde på, det er jeg helt tryk ved. Men det er jo ikke rigtigt, at borgerne ikke mærker det, det afhænger fuldstændig af, hvad borgernes banker vælger at gøre ved deres udlånsrente, for udlånsrenten her er den, bankerne betaler for det, de henter fra Nationalbanken til likviditet.

Så til hr. Keld Albrechtsen: Jeg har ikke selv gjort brug af Arbejderbevægelsens Erhvervsråds materiale. Det, regeringen har gjort, er jo åbenlyst lagt frem, og jeg vil bare tage ét tal, for nu fremstilles det, eller der forsøges skabt et billede, som om det er fuldstændig tåbeligt at tale om, at der f.eks. kunne have været nogen besparelse for erhvervslivet ved, at vi havde fået et ja. Alene det, at erhvervslivet bruger 3,5 mia. kr. hvert år i vekselomkostninger, når det handler frem og tilbage med udlandet ville jo være en klar besparelse.

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg kan ikke forstå, at ministeren bliver så vred over, at jeg antyder en manipuleret kronekurs i perioden frem til afstemningen. Havde jeg eller en hvilken som helst anden økonom siddet som nationalbankdirektør, havde vi da gjort det samme. Jeg tror da ikke, det er en tilfældighed, at kronekursen bevæger sig lige præcis hen mod centralkursen, som ville være den kurs, hvor kronen skulle låses fast, hvis det var blevet et ja den 28. september. Det ville da enhver fornuftig nationalbankdirektør sørge for. Nu gik det så anderledes, og jeg er glad for, at ministeren bekræfter, at vi har den stærkeste kronekurs over for euroen i de sidste 6 måneder.

Så vil jeg spørge til sidst om den rente – og rente og valuta har jo med hinanden at gøre – den langfristede, som har betydning for produktion og beskæftigelse, som i dag bare ligger 0,35 eller 0,37 pct. over den tyske eurorente. Jamen hvis renten i tilfælde af et ja havde været ½ pct. højere i forhold til den tyske, så skulle den i tilfælde af et ja have ligget 0,15 pct. under den tyske. Det er da ikke realistisk. Altså en forudsætning om, at renten skulle være ½ pct. højere,

hvis det var et ja, end hvis det var et nej, den holder ikke. Selv vismændene har overdrevet forskellen mellem et ja og et nej. Er det ikke korrekt?

Peter Skaarup (DF):

Økonomiministeren siger nærmest sådan i vrede, at det, vi kunne have sparet, eller hvad erhvervslivet kunne have sparet, var de her 3,5 mia. kr. i vekselomkostninger. Der synes jeg så lige, vi skal huske på, at staten så sparer et langt større antal milliarder kroner på, at vi ikke behøver at omstille os fra at bruge kroner til euro, altså alle de colaautomater, parkeringsautomater og den slags ting, som skulle være udskiftet, kan vi trods alt spare, fordi det blev et nej den 28. september.

Så vil jeg godt sige til økonomiministeren: Vi er godt klar over, at regeringen har taget fejl i sine forudsigelser, hvis det blev et nej den 28. september, men det mindste, som jeg synes økonomiministeren kunne gøre i dag, var dog at erkende, at man har taget fejl, at erkende, at vismændene havde ret, også hvad angår kronekursen, som er bedre end før den 28. september.

Vil økonomiministeren dog ikke bare sige her til Folketinget og den danske befolkning: Jamen det kan godt være, at vi kom med nogle forudsigelser, som var forkerte, men nu er vi glade, nu er vi tilfredse, for de forudsigelser holdt ikke stik. Vi beklager i øvrigt, at vi kom med de forudsigelser, og at de blev opfattet som trusler, men i dag siger vi, at vi er glade for det, og vi erkender de fejl. Kunne ministeren ikke bare gøre det? Jeg tror, der er mange ude i befolkningen, der siger: Kunne de dog ikke bare erkende de fejl i stedet for bare at blive ved med at komme med de samme påstande ...

Formanden:

Ja tak. Ministeren.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil gerne sige til hr. Frank Dahlgaard, at det er min klare vurdering, at et ja og et nej på længere sigt vil betyde en forskel på renten i størrelsesordenen ½ pct. Man kan ikke, og det ved hr. Frank Dahlgaard godt, vurdere det ud fra en uge eller 14 dage. Det, regeringen har talt om, det, vismændene har talt om – og vismændene har lavet en modelberegning, der rækker mange år frem, og så vidt jeg ved alle økonomer bortset fra hr. Frank Dahlgaard er enige om – er, at et ja eller et nej betyder en forskel på renten, og jeg